

Torsdag, den 18. maj 2000

4. er af den opfattelse, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad præciserer, at dets direktivudkast på ingen måde drager betydningen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i tvivl; mener derfor, at det er nødvendigt med tilføjelser til betragtning 7, og opfordrer Kommissionen til at præcisere, at det er medlemsstaternes opgave at fastlægge, hvilke tjenesteydelser der er af almindelig økonomisk interesse;
5. finder det absolut nødvendigt, at direktivet heller ikke gælder for de virksomheder, hvor kompensationsen for leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er fastsat efter en åben, gennemskuelig og ikke-diskriminerende procedure, og kræver i denne forbindelse en tilpasning af artikel 4, stk. 2, litra c), til betragtning 10;
6. mener, at det i henhold til Amsterdam-protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne er hver medlemsstats opgave at fastlægge den økonomiske og organisatoriske struktur af public service radio- og tv-virksomhed og de dermed forbundne forskellige aktiviteter;
7. mener, at de nye regler om gennemskuelighed bør gælde for offentlig radio- og tv-virksomhed, der ikke henhører under public service-opgaver, idet det skal understreges, at statsstøtte til denne virksomhed, ydet til gennemførelse af public service-opgaver, er tilladt ifølge traktaterne; er endvidere af den opfattelse, at disse public service-opgavers omfang og indhold er et yderst vigtigt spørgsmål med betydelige sproglige, politiske og kulturelle følger i de forskellige medlemsstater og i deres respektive regioner, og at public service-området er og bør forblive et anliggende, der overdrages, defineres og tilrettelægges af de enkelte medlemsstater og/eller deres regionale myndigheder i overensstemmelse med ovennævnte protokol;
8. henviser til, at formuleringen »som ikke vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart« i artikel 4, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), er meget vag og kræver en præcisering af Kommissionen, således at de offentlige virksomheder får retssikkerhed;
9. henviser til, at der ikke på europæisk plan findes harmoniserede omkostningsberegningsmetoder, især ikke med henblik på de generelle omkostningers indplacering, og anmoder derfor Kommissionen om at præcisere betydningen af ordet »omkostningsregnskabsprincipper« i artikel 3a, stk. 1, litra c);
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes parlamenter.

8. Fattige landes gæld

B5-0417, 0420 og 0428/2000

Europa-Parlamentets beslutning om fattige landes udlandsgæld

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kairo-erklæringen og den handlingsplan, der blev vedtaget på EU-Afrika-topmødet den 3. og 4. april 2000,
- A. der henviser til, at de højt forgældede fattige lande (HIPC), hvoraf de fleste er afrikanske, bruger gennemsnitligt 40 % af deres årlige budget til at betale renter og afdrag på deres udlandsgæld, hvilket i alvorlig grad forhindrer deres økonomiske udvikling og evne til at tilbyde grundlæggende sociale tjenesteydelser, som f.eks. sundhed og uddannelse til deres befolkninger,
- B. der henviser til, at Afrikas udlandsgæld årligt er steget med ca. 12 % fra ca. 110 mia. USD i 1980 til de nuværende ca. 350 mia. USD,
- C. der henviser til, at dette har ført til den paradoksale situation, at den udviklingshjælp, EU og dens medlemsstater yder verdens fattigste lande, ofte ikke er tilstrækkelig til at betale renter og afdrag på deres udlandsgæld,

Torsdag, den 18. maj 2000

- D. der henviser til, at de fattige lande også har lidt tab på grund af investorernes svigtende tillid, hvilket har haft en negativ indvirkning på økonomisk vækst, bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom,
- E. der henviser til, at en så ekstrem fattigdom skaber en ny form for slaveri for befolkningerne i disse lande og fører til massiv udvandring, som kan frembyde alvorlig fare for stabiliteten og sikkerheden i både oprindelses- og modtagerlandene,
- F. der henviser til, at respekten for menneskerettigheder, demokrati, retsstatslige principper og god regeringsførelse bør være et vigtigt grundlag for EU's økonomiske bistand eller eftergivelse af gæld til udviklingslandene; der henviser til, at dette kan udgøre en vigtig ansporing for de lande, hvor der endnu ikke findes demokratiske institutioner,
- G. der henviser til, at der i internationale kampagner såsom Jubilee 2000 opfordres til en substantiel mindskeelse — om ikke ligefrem eftergivelse — af de fattige landes udlandsgæld med henblik på at bruge disse ressourcer til at dække grundlæggende sociale behov,
- H. der henviser til, at af de 34 HIPC-lande, der kan komme på tale, er kun 4 (Bolivia, Mauretanien, Tanzania og Mozambique) blevet anerkendt til gældseftergivelse på et beløb på ca. 2,7 mio. dollars, og der henviser til, at selv IMF på sit forårsmøde i april 2000 opfordrede til en fremskyndelse af gældseftergivelsesindsatsen i forbindelse med HIPC-landene;
1. opfordrer EU og dens medlemsstater til at tage initiativ til at fremme en mere ambitiøs strategi inden for de internationale finansielle institutioner for at sikre de fattigste udviklingslande en hurtigere, mere dybtgående og bredere gældssanering eller -eftergivelse, også af bilateral gæld, under forudsætning af at de respekterer de demokratiske principper og god regeringsførelse og anvender disse ressourcer til dækning af grundlæggende sociale behov;
2. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at de ressourcer, der frigives ved gældssanering, investeres i effektive fattigdomsbekæmpelsesstrategier og -programmer, bl.a. inden for den sociale sektor og infrastrukturen, under hensyntagen til de behov det civile samfund har givet udtryk for;
3. opfordrer modtagerlandenes regeringer til at gennemføre de nødvendige økonomiske reformforanstaltninger, at sikre god regeringsførelse og forpligte sig til at bruge besparelserne fra gældssaneringen til fattigdomsbekæmpelse, herunder forbedringer i de sociale sektorer og genoprettelse af infrastruktur;
4. anmoder om, at fremtidige strukturtilpasningsprogrammer bliver »altomfattende processer«, der ikke blot omfatter alle regeringens relevante grene, men også civilsamfundets, og omfatter drøftelse af udviklingsprioriteringer;
5. er dybt bekymret over, at mange udviklingslandes udlandsgæld på trods af de utallige bestræbelser på at imødegå gældskrisen er vokset enormt i de seneste år, og at den rent faktisk undergraver mange landes evne til at udvikle deres økonomier og dække uopsættelige sociale behov, som f.eks. sundhed og undervisning;
6. opfordrer de internationale finansielle institutioner til at betragte bekæmpelsen af fattigdom, fødevareresikkerhed samt udviklingen af sundheds- og uddannelsesområderne som prioriterede handlingsområder og til at betragte gældsspørgsmålet ud fra denne synsvinkel;
7. opfordrer Kommissionen, Rådet og internationale finansielle organer til at overveje oprettelsen af et agentur, der på nært hold skal følge en etisk og korrekt anvendelse af de bevillinger, der frigives ved gældssanering, og som på baggrund heraf skal træffe afgørelse om den fremtidige bidragsydelse;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, AVS-landenes og medlemsstaternes regeringer, IMF og Verdensbanken.
-